

Retskilder vedr. tvangsvaccine m.m.:

Grundloven:

<https://www.retsinformation.dk/eli/lta/1953/169>

§ 71. Stk. 1. Den personlige frihed er ukrænkelig.

Den Europæiske Menneskeretskonvention:

<https://www.retsinformation.dk/eli/lta/1996/423>

Artikel 2

stk. 1: Ethvert menneskes ret til livet skal beskyttes ved lov

Artikel 5

Stk. 1. Enhver har ret til frihed og personlig sikkerhed. Ingen må berøves friheden undtagen i følgende tilfælde og i overensstemmelse med den ved lov foreskrevne fremgangsmåde:

- a) lovlig frihedsberøvelse af en person efter domfældelse af en kompetent domstol;
- b) lovlig anholdelse eller anden frihedsberøvelse af en person for ikke at efterkomme en domstols lovlige påbud eller for at sikre opfyldelsen af en ved lov foreskrevet forpligtelse;
- c) lovlig anholdelse eller anden frihedsberøvelse af en person med det formål at stille ham for den kompetente retlige myndighed, når der er begrundet mistanke om, at han har begået en forbrydelse, eller rimelig grund til at anse det for nødvendigt at hindre ham i at begå en forbrydelse eller i at flygte efter at have begået en sådan;
- d) frihedsberøvelse af en mindreårig ifølge lovlig afgørelse med det formål at føre tilsyn med hans opdragelse eller lovlig frihedsberøvelse for at stille ham for den kompetente retlige myndighed;
- e) lovlig frihedsberøvelse af personer for at hindre spredning af smitsomme sygdomme, af personer, der er sindssyge, alkoholikere, narkomaner eller vagabonder;
- f) lovlig anholdelse eller anden frihedsberøvelse af en person for at hindre ham i uretmæssigt at trænge ind i landet eller af en person, mod hvem der tages skridt til udvisning eller udlevering.

Artikel 8

Stk. 1. Enhver har ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin korrespondance.

Stk. 2. Ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder.

EU's Charter om Grundlæggende Rettigheder:

https://www.europarl.europa.eu/charter/pdf/text_da.pdf

Dette er EU-lovgivning, dvs. det er regler, som alle de stater, der er medlemmer af EU, skal

overholde. Mange af reglerne er næsten identiske med reglerne i Den Europæiske Menneskeretskonvention, men EU's charter går endnu videre og giver på en række områder en bedre beskyttelse. Jeg nævner kun de regler, hvor charteret giver en bedre beskyttelse end menneskeretskonventionen

Artikel 3 Ret til respekt for menneskets integritet

1. Enhver har ret til respekt for sin fysiske og mentale integritet.
2. I forbindelse med lægevidenskab og biologi skal især følgende respekteres:
frit og informeret samtykke fra den berørte person i overensstemmelse med lovens bestemmelser
forbud mod racehygiejnisk praksis, navnlig praksis, der har til formål at udvælge mennesker
forbud mod kommercialisering af menneskekroppen og dele heraf som sådan
forbud mod reproduktiv kloning af mennesker.

Artikel 21 Ikke-forskelsbehandling

1. Enhver forskelsbehandling på grund af køn, race, farve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder, seksuel orientering **eller ethvert andet forhold** er forbudt.

Artikel 45 Fri bevægelighed og opholdsret

1. **Enhver unionsborger har ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område.**
2. Fri bevægelighed og opholdsret kan i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab indrømmes tredjelandstatsborgere, der har lovligt ophold på en medlemsstats område.

Oviedo-konventionen om menneskerettigheder og biomedicin:

<https://www.retsinformation.dk/eli/ltc/2000/65>

Artikel 2 - Menneskets forrang

Menneskets interesser og velfærd skal have forrang frem for interesser, der alene vedrører samfundet og videnskaben.

Artikel 4 - Faglige standarder

Enhver sundhedsmæssig intervention, herunder forskning, skal foretages i overensstemmelse med gældende faglige forpligtelser og standarder.

Artikel 5 - Generel regel

Ingen intervention må foretages på sundhedsområdet uden den berørte persons frie og informerede samtykke.

Denne person skal forud for enhver intervention have modtaget relevante oplysninger med hensyn til formålet og arten af interventionen samt med hensyn til de deraf følgende konsekvenser og risici.

Den pågældende person kan til enhver tid frit trække sit samtykke tilbage.

Artikel 28 - Offentlig debat

Parterne i nærværende konvention skal sørge for, at grundlæggende spørgsmål, der rejser sig i forbindelse med udviklingen inden for biologi og lægevidenskab, bliver underkastet passende offentlig debat, navnlig hvad angår relevante lægelige, sociale, økonomiske, etiske og juridiske virkninger, og at

deres eventuelle anvendelse gøres til genstand for passende drøftelse.

FN's Konvention om borgerlige og politiske rettigheder

<https://menneskeret.dk/monitorering-0/internationale-rapporter/menneskerettighedskonventioner/fns-konvention-borgerlige>

Denne konvention ligner meget den Europæiske Menneskeretskonvention, og har meget af det samme indhold. Men der er enkelte artikler, som går videre og giver en ekstra beskyttelse:

Artikel 12

1. Enhver, der lovligt befinder sig på en stats område, skal inden for dette have ret til at færdes frit og til frit at vælge sit opholdssted.
2. Enhver skal have ret til at forlade et hvilket som helst land, herunder sit eget.
3. Ovennævnte rettigheder må ikke underkastes andre begrænsninger end sådanne, som er fastsat ved lov og er nødvendige for at beskytte statens sikkerhed, den offentlige orden (ordre public), den offentlige sundhed eller sædelighed eller andres rettigheder og friheder, og som er forenelige med de øvrige i denne konvention anerkendte rettigheder.
4. Ingen må vilkårligt berøves retten til at indrejse i sit egen land.

Artikel 17

1. Ingen må udsættes for vilkårlig eller ulovlig indblanding i sit privatliv eller familieliv, sit hjem eller sin brevveksling, eller for ulovlige angreb på sin ære og sit omdømme.
2. Enhver har ret til lovens beskyttelse mod sådan indblanding eller sådanne angreb.

FN's konvention om barnets rettigheder:

<https://www.retsinformation.dk/eli/ltr/1992/6>

Artikel 3

1. I alle foranstaltninger vedrørende børn, hvad enten disse udøves af offentlige eller private institutioner for socialt velfærd, domstole, forvaltningsmyndigheder eller lovgivende organer, skal barnets tarv komme i første række.
2. Deltagerstaterne påtager sig at sikre barnet den beskyttelse og omsorg, der er nødvendig for dets trivsel under hensyntagen til de rettigheder og pligter, der gælder for barnets forældre, værge eller andre personer med juridisk ansvar for barnet, og skal med henblik herpå træffe alle passende lovgivningsmæssige og administrative forholdsregler.
3. Deltagerstaterne skal sikre, at institutioner, tjenester og organer med ansvar for omsorg for eller beskyttelse af børn skal være i overensstemmelse med de standarder, der er fastsat af kompetente myndigheder, særligt med hensyn til sikkerhed, sundhed, personalets antal og egnethed samt sagkyndigt tilsyn.

Artikel 5

Deltagerstaterne skal respektere det ansvar og de rettigheder og pligter, som forældrene har, eller, hvor dette finder anvendelse, tilsvarende ansvar, rettigheder og pligter for så vidt angår medlemmerne af den udvidede familie eller samfundet i overensstemmelse med stedlig sædvane, samt værger eller andre personer med juridisk ansvar for barnet, til på en måde, der svarer til den løbende udvikling af barnets evner, at yde passende vejledning og støtte til barnet i udøvelsen af rettighederne anerkendt i denne konvention.

Artikel 6

1. Deltagerstaterne anerkender, at ethvert barn har en naturlig ret til livet.
2. Deltagerstaterne skal i videst muligt omfang sikre barnets overlevelse og udvikling.

Artikel 16

1. Intet barn må udsættes for vilkårlig eller ulovlig indblanding i sit privat- og familieliv, sit hjem eller sin brevveksling, eller ulovlige angreb på sin ære eller sit omdømme.
2. Barnet har ret til lovens beskyttelse mod sådan indblanding eller sådanne angreb.

Artikel 19

1. Deltagerstaterne skal træffe alle passende lovgivningsmæssige, administrative, sociale og uddannelsesmæssige forholdsregler til beskyttelse af barnet mod alle former for fysisk eller psykisk vold, skade eller misbrug, vanrøgt eller forsømmelig behandling, mishandling eller udnyttelse, herunder seksuel misbrug, medens barnet er i forældrenes, værgens eller andre personers varetægt.

Sundhedsloven:

<https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/903>

§ 1. Sundhedsvæsenet har til formål at fremme befolkningens sundhed samt at forebygge og behandle sygdom, lidelse og funktionsbegrænsning for den enkelte.

§ 15. Ingen behandling må indledes eller fortsættes uden patientens informerede samtykke, medmindre andet følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov eller af §§ 17-19.

Stk. 2. Patienten kan på ethvert tidspunkt tilbagekalde sit samtykke efter stk. 1.

Stk. 3. Ved informeret samtykke forstås i denne lov et samtykke, der er givet på grundlag af fyldestgørende information fra sundhedspersonens side, jf. § 16.

Stk. 4. Et informeret samtykke efter afsnit III kan være skriftligt, mundtligt eller efter omstændighederne stiltiende.

Stk. 5. Sundheds- og ældreministeren fastsætter nærmere regler om samtykkets form og indhold.

§ 16. Patienten har ret til at få information om sin helbredstilstand og om behandlingsmulighederne, herunder om risiko for komplikationer og bivirkninger.

Stk. 2. Patienten har ret til at frabede sig information efter stk. 1.

Stk. 3. Informationen skal gives løbende og give en forståelig fremstilling af sygdommen, undersøgelsen og den påtænkte behandling. Informationen skal gives på en hensynsfuld måde og være tilpasset modtagerens individuelle forudsætninger med hensyn til alder, modenhed, erfaring m.v.

Stk. 4. Informationen skal omfatte oplysninger om relevante forebyggelses-, behandlings- og plejemuligheder, herunder oplysninger om andre, lægefagligt forsvarlige behandlingsmuligheder, samt oplysninger om konsekvenserne af, at der ingen behandling iværksættes. Informationen skal tillige omfatte oplysninger om mulige konsekvenser for behandlingsmuligheder, herunder om risiko for komplikationer og bivirkninger, hvis patienten frabeder sig videregivelse eller indhentning af helbredsoplysninger m.v. Informationen skal være mere omfattende, når behandlingen medfører nærliggende risiko for alvorlige komplikationer og bivirkninger.

Stk. 5. Skønnes patienten i øvrigt at være uvidende om forhold, der har betydning for patientens stillingtagen, jf. § 15, skal sundhedspersonen særligt oplyse herom, medmindre patienten har frabedt sig information, jf. stk. 2.

Stk. 6. Sundheds- og ældreministeren fastsætter nærmere regler om informationens form og indhold.

§ 17. En patient, der er fyldt 15 år, kan selv give informeret samtykke til behandling.

Forældremyndighedens indehaver skal tillige have information, jf. § 16, og inddrages i den mindreåriges stillingtagen.

Hjemmelsspørgsmålet:

Hvornår skal danskerne rette sig efter regeringen? Hvad kan regeringen eller Folketinget egentlig bestemme over danskerne?

-Gyldige love

-Gyldige bekendtgørelser

Hvad med det, Mette Frederiksen eller Magnus Heunicke siger på pressemøder?

Hvad med Mette Frederiksens eller Udenrigsministeriets anbefalinger?

Vigtigt at slå hjemmelgrundsætningen fast: Regeringen eller den offentlige forvaltning kan kun handle over for borgerne, hvis den har hjemmel i lov eller bekendtgørelse til det. Det er særligt vigtigt for borgerne at vide dette i denne tid, for borgmestre, skoleledere, rektorer – og statsministre – er begyndt selv at finde på regler, som de så spytter ud, og så forventer de, at vi andre adlyder dem. Men sådan fungerer et demokrati og en retsstat ikke. I et demokrati og en retsstat, som Danmark stadig er, gælder et grundprincip om, at det offentlige kun kan handle over for borgerne, hvis der er hjemmel til det. Hvis en politibetjent en dag kommer hen til dig og siger, at du skal tage alt tøjet af, fordi han vil se, hvordan du ser ud uden tøj på, skal du så rette dig efter ordren? – Kun hvis der er hjemmel til den – hvilket der ikke er i dette tilfælde. Hvad hvis statsministeren en dag siger til dig under et pressemøde, at du skal aflive alle dine kæledyr, fordi der er mistanke om, at de er smittet med den nye lucifer 666 virus? Du er kun forpligtet til at adlyde, hvis der er hjemmel til det. Det samme gælder, hvis en skoleinspektør siger, at børnene alle skal gå med masker, skylle munden med formaldehyd, eller hvad man nu kunne finde på. Spørg altid, hvorhenne der er hjemmel til det, som en offentlig myndighed kræver af dig – **det er ekstremt vigtigt i denne tid!**

Retspositivistisk: Hvis lovene eller bekendtgørelserne er gyldigt vedtaget, og ikke strider imod trindhøjere regler

Naturretsligt: Det kræves også, at regeringen og Folketinget arbejder for befolkningens bedste. Hvis de bryder den sociale kontrakt, er de ikke legitime, og befolkningen er ikke forpligtet til at rette sig efter reglerne. Et fremragende eksempel er den Amerikanske Uafhængighedserklæring.

Men vi kan også konstruere et eksempel fra dansk ret: Vi antager, at de partier, som i dag kaldes ”den røde blok” vedtager en lov, som forbyder brug af maskiner og køretøjer, som bruger diesel, benzin, gas eller elektricitet som drivmiddel, og forbuddet træder i kraft den 25. december 2020. Hvis man overtræder forbuddet, idømmes man en bøde svarende til maskinens eller køretøjets værdi, og i gentagelsestilfælde får man mindst 2 års fængsel.

En sådan lov ville mig bekendt ikke stride imod Grundloven eller Danmarks traktatlige forpligtelser. Det ville formentlig stride imod nogle EU-retslige regler, men det løser partierne ved, at de også pr. den 25. december 2020 melder Danmark ud af EU, ved en ”no deal Danexit”.

Regeringen begrundes loven med, at der er for megen støj fra maskinerne, som virker forstyrrende på naturens balance, og truer med at udrydde de sjældne lyserøde enhjørninger, som kun findes i Danmark, så der skal gribes ind nu.

Formelt set er loven gyldig, hvis ellers den har været gennem den nødvendige 1., 2. og 3. behandling, som foreskrives i Grundloven, og et flertal af Folketingets medlemmer har stemt for den. Så danskerne skal rette sig efter den.

Men de fleste danskere kan nok godt indse, at loven ikke er særlig god for befolkningen. Loven afskaffer industrisamfundet i ét hug, og vi ville skulle tilbage til at udføre alt arbejde med håndkraft eller vha. trækdyr som heste og okser m.m.

Ifølge den dominerende retstradition i Danmark, som kaldes retspositivisme, gælder (næsten) kun den skrevne lov og de skrevne formelle regler, og ud fra dette synspunkt er loven gyldig, og danskerne er forpligtet til at rette sig efter den; politiet skal håndhæve loven, og domstolene skal dømme folk, som overtræder den.

Men ifølge den konkurrerende retstradition, som kaldes naturret, er loven ikke gyldig. I naturretten antager man, at der findes en overordnet guddommelig fornuft eller nogle evigtgyldige love, som er hævet over de love, som kongerne eller parlamenterne laver. Kongernes eller parlamenternes love er kun gyldige, hvis de er i overensstemmelse med de overordnede, eviggyldige guddommelige eller fornuftsmæssige love, og hvis kongernes eller parlamenternes love strider imod naturretten, så er det naturretten, som vinder.

Et af de allervigtigste principper i naturretten; det princip som er bærende i den amerikanske uafhængighedserklæring, som bygger på naturretten, er at herskerne eller magthaverne kun har ret til at herske og lave love, *hvis lovene er til befolkningens bedste*. Hvis lovene derimod er til skade for befolkningen, eller de skader befolkningen mere end de gavner den, så strider lovene imod den uskrevne sociale kontrakt, som findes mellem ”herskerne” eller parlamentet og befolkningen, og som bl.a. siger, at parlamentet kun må lave love, som gavner befolkningen. Og i så fald er lovene ugyldige.

Man kan diskutere meget længe, præcist hvilke evigtgyldige love, der findes i naturretten, og præcist hvad deres indhold er eller bør være, men netop det princip, jeg nævner her – at lovene skal være til befolkningens bedste – det er alle enige om er en bærende del af naturretten. Jeg går ud fra, at alle kan se, at den lov om forbud mod maskiner og køretøjer, som jeg nævnte før, strider imod naturretten, fordi den er til skade for befolkningen. Men efter min opfattelse har det også længe været sådan, at de fleste af de regler, som regeringen udformer omkring corona-virus er ugyldige fra

et naturretslige synspunkt, fordi de skader befolkningen mere end de gavner den, og det er sådan *at regeringen selv er illegitim* – på samme måde som f.eks. den tyske besættelsesmagt i Danmark under 2. verdenskrig – fordi regeringens om helhed fører en politik, som skader befolkningen mere end den gavner. Jeg formoder i øvrigt, at mange ministre i den nuværende regering ganske enkelt er bestukket eller kontrolleret af interesser som f.eks. den internationale medicinalindustri, for det er næsten umuligt at forklare deres handlinger på anden måde.

Jesper spørger: Hvilke rettigheder har befolkningen egentlig?

Svaret er: Det er befolkningen, som bestemmer, hvilke rettigheder, den har. Danmark er et demokrati, dvs. et folkestyre. Det er derfor os, som bestemmer reglerne – ikke nogen ”oven over” os. Hvis vi så taler om, hvilke rettigheder, vi har fået skrevet ned, at vi har – så er der oven over en lang liste over traktater, som oplister helt enormt mange rettigheder. De skrevne rettigheder er så omfattende, at det kræver flere timer at læse dem alle sammen! Så det kan jeg ikke redegøre for kort.

Andre emner:

Maskereglene på restauranter og i den offentlige trafik – myndighedernes og politiets misinformation om reglernes reelle indhold:

Er maskereglene gyldige?

Forsamlingsforbud udstedt i sundhedsministerens bekendtgørelser:

Hvordan har han fået magt til at udstede disse regler?

Er forsamlingsforbuddet i hans bekendtgørelser gyldige?

Misinformation på pressemøder – og i medierne – herunder DR og TV2 – om reglerne.